

[Kjærulff-Schmidt.]

restriktioner. Hr. Schlüter, hr. Ingomar Petersen og alle andre, der med dem tror, at vi nu nærmer os et frit boligmarked, som tror, at de er ved at gennemføre en liberalisering, vil blive klar over, at de tog fejl, at restriktioner ikke er vejen. Ulykkeligtvis er det jo sådan, at jeg må konstatere, at i folketinget er der et flertal af partier, der siger, at de ønsker og arbejder for et frit boligmarked, men kun et mindretal på 24, som virkelig vil arbejde for dette frie boligmarked heri folketinget, når det kommer til stykket.

Ingomar Petersen (RV):

Hr. Henning Philipsen vil jeg da takke for de venlige bemærkninger om indianerhyttet. Det lader ikke til, at den hvide mand ligefrem er særlig velkommen i hr. Hennings røde indianerlejr. Jeg har nærmest indtryk af, at de sorte ligesom var mere på linje med de røde. Jeg tror ikke, det bliver nemt at tale med to tunger efter et ophold i hr. Hennings røde indianerlejr.

Jeg synes nok, at hr. Henning Philipsen har en vis evne til at vende tingene på hovedet. Under første behandling nævnte hr. Henning Philipsen, at det var et ondt forlig, fordi det var lejerfjendtligt, og nu vil hr. Henning Philipsen gerne have mig til at dokumentere, at lejerne kom af med noget mere under S-SF-forliget, end de gør under dette forlig. Det skal jeg gerne gøre, for det er egentlig efter min mening en noget hyklerisk agitation fra SF's side, når man nu har så ondt af de arme lejere under dette forlig. Men da man selv lavede et forlig, skulle man nok sørge for at plukke lejerne og plukke dem mere, end de bliver ved dette forlig, som nu fem af folketingets partier er indgået på.

Jeg har her materialet på venstre side for dette S-SF-forlig, og jeg har her materialet på højre side for det nugældende boligforlig, og det viser jo ganske klart princippet om den omkostningsbestemte leje i S-SF-boligforliget. Det var, at afkastningen af den kapital, der er investeret i ejendommen den 1. april 1974, fastsættes til 7 pct., fra den 1. april 1975 til højst 7½ pct., og fra den 1. april 1976 til højst 8 pct. af ejendomsværdien ved den 15. alm. vurdering. Altså 7 pct., 7½ pct. og 8 pct. mod i det nuværende forlig 6½ pct. og 7 pct.

Så kan vi jo gå til det sociale byggeri, hvor der er tale om udligningsbidrag for de ældre almennyttige boliger til Landsbyggefonden. Det er korrekt, at de i finansåret 1974-75 skulle udgøre ¼ pct., stigende med ¼ pct. i hvert af de følgende tre finansår til i alt 1 pct. af ejendomsværdien ved 15. alm. vurdering. Her er bilaget af den 14. juni 1973 fra boligudvalget.

Vi har et andet bilag, også fra boligudvalget, af den 24. maj, og deraf fremgår det ganske klart, at Boligselskabernes Landsbyggefond vil få merindkomster, altså få nye bidrag ind på grundlag af dette, dvs. bidrag fra både lejerne i den almennyttige boligmasse og fra lejerne i den private boligmasse. Der skulle jo betales en afgift. Der ville man for 1975-76 i nye bidrag få brug for — i henhold til S-SF-forliget — 200 mill. kr. For 1976-77 ligeledes 200 mill. kr. imod i dette forlig for 1975-76 90 mill. kr. og for 1976-77 130 mill. kr. Og så vil hr. Henning Philipsen påstå, at dette forlig plukker lejerne mere end det forlig, hr. Henning Philipsen i sin tid selv var med til. Jeg synes, det i hvert tilfælde er at tale med to tunger.

Hr. Henning Philipsen kritiserede stærkt, at man i boligudvalget nægtede at drøfte eventuelle strukturændringer og ledelsesændringer i det almennyttige byggeri. Det har man ikke gjort, hr. Henning Philipsen. Hr. Henning Philipsen stillede spørgsmål om tingene; men på det tidspunkt, hvor vi skulle drøfte dette, som ikke er uden interesse at få drøftet, da var hr. Henning Philipsen ikke til stede. Hr. Henning Philipsen var i udlandet, og der var beklageligtvis ikke andre mennesker til stede fra SF, så vi i boligudvalget havde muligheder for at drøfte de tanker og ideer, som hr. Henning Philipsen var fremkommet med.

At hr. Henning Philipsen og hans parti vil gå imod, at lejerne i den ældre boligmasse nu i form af beboerdemokrati får indflydelse på istandsættelsen af deres ejendomme og er medvirkende til at kontrollere, om dette istandsættelsesarbejde nu også bliver udført på en for lejerne tilfredsstillende måde, kan jeg ikke tænke mig. Det er jo fordelen ved dette, at nu er det altså ikke nogle ejere, som kan udelukkende bestemme: vi vil ikke røre en finger i denne ejendom. Nu har beboerne virkelig mulighed for at gå ind i det, og hvis de oven i købet også som lejere får